

Trzecie przykazanie

Szanuj imię Boga

Nie bierz imienia Pana Boga twego nadaremno
— 2 Mojż. 20:7, BG.

Słowo „nadaremno” użyte w 2 Mojż. 20:7 (Strong: H7723), jest tłumaczone z hebrajskiego słowa *shav*. Oznacza ono spustoszenie, (niszczące) zło. W tym sensie – ruinę. Jego korzeń pochodzi od słowa *show* (Strong: H7722), oznaczającego dewastację.

Po przeanalizowaniu znaczenia słów hebrajskich, przykazanie Boże wywiera na słuchacza wrażenie, że Jego imię jest święte. Chociaż nikt nie jest w stanie popełnić „niszczącego zła” wobec samego Jahwe, może przynieść hańbę Jego imieniu przez niesprawiedliwe słowa lub czyny popełnione w Jego imieniu. Jeden z aspektów tego przykazania dotyczy więc składania przysięgi w imię Jahwe. Oczywiście wszystkie przysięgi powinny być dotrzymywane, lecz szczególnie te składane w imię Boga. Wyraźnie mówi o tym 3 Mojż. 19:12. „Nie będziecie fałszywie przysięgali na moje imię i nie będziesz znieważał imienia Boga swojego; Jam jest Pan”. Adam Clarke komentuje to przykazanie: „To przykazanie nie tylko zabrania składania jakichkolwiek fałszywych przysięg, lecz także składania jakichkolwiek zwykłych przysięg, gdzie używane jest imię Boga, lub gdzie jest On przywoływany jako świadek prawdy. Z konieczności zabrania też wszelkich lekkich i nieobyczajnych wzmianek o Bogu lub jakichkolwiek jego atrybutach. Oryginalne słowo [*la shav*, nadaremno] [...] w szczególności implikuje: możemy bezpiecznie dodać do tego wszystkiego, że każda modlitwa [...] itd., która nie jest połączona z głęboką czią i prawdziwym duchem pobożności, jest tu również potępiona”.

Opis ten ilustruje świętość rzeczy związanych z Jahwe. Każde wezwanie Jego imienia, czy to słowem, czy cichą modlitwą, ma być czynione z wielką czią. Co ciekawe, jest to jedyne przykazanie, które dodaje konsekwencje za jego naruszenie. „Gdyż Pan nie zostawi bez kary tego, który nadużywa imienia jego”. Temat jakiegokolwiek kary nie został dalej rozwinięty. Jest jednak oczywiste, że ten temat jest dla Boga ważny.

Imię Jahwe

Znaczenie imienia Bożego jest znamienne. Konkordancja Stronga (Strong: H3068) określa je jako „samoistne lub wieczne”. Ponieważ Bóg istnieje od wieczności i nie będzie miał końca, przewyższa On całą resztę stworze-

nia. Jego działania i plany dodają Mu świętości. Ukazują one kochającego, dobrotliwego Boga, który bardzo troszczy się o podniesienie i błogosławienie wszystkich.

Kiedy Mojżesz zapytał Boga o Jego imię, On odpowiedział: „JESTEM, KTÓRY JESTEM” (2 Mojż. 3:14). Przekład RVIC podaje inne możliwe tłumaczenie: „JESTEM TYM, KTÓRY TRWA WIECZNIE”.

Opis ten sugeruje, że Bóg jest niezmienny. Nigdy nie będzie stosować swoich sprawiedliwych praw i zasad na różne sposoby. Prowadząc Swoją Plan w stronę wieczności, Jego natura gwarantuje pokojowy wszechświat pełen miłości i dobroci. Dlatego Jego niezmiennie wartości są nierozdzielnie związane z Jego imieniem, przez co nigdy nie powinno być Ono traktowane lekko lub używane nadaremno. Podstawową zasadą trzeciego przykazania jest więc to, że Jahwe jest godzien czci i chwały. Wszyscy, którzy to rozumieją, z radością Mu ją oddają przy każdej okazji.

Wychowanie dzieci w duchu czci

Jedną z najważniejszych lekcji, jaką chrześcijańscy rodzice mogą przekazać swoim dzieciom, jest miejsce, jakie Bóg powinien zajmować w ich życiu. Powinny być uczone, by czciły i szanowały Boga. W ten sposób Jego zasady staną się dla nich widoczne i pomogą ustanowić punkt odniesienia dla ich własnego życia. Częścią obowiązku rodziców, jest nauczanie dzieci, że Bóg jest dostępny jako przewodnik, zgodnie z radą przekazaną w Przyp. 22:6. „Wychowuj chłopca odpowiednio do drogi, którą ma iść, a nie zejdziesz z niej nawet w starości”. Takie wychowanie musi wpływać na każdy aspekt życia, od sposobu spędzania czasu, do słów, które wypowiadamy i jak traktujemy innych. Niedopuszczalne jest oddawanie Bogu czci w jednej sytuacji i hańbienie Go w innej. Najskuteczniejszą techniką dawania przykładu jest naśladowanie lekcji udzielanych nam przez Boga. Obserwowanie, jak rodzice czczą Boga we własnym życiu, prawdopodobnie zasieje to samo pragnienie w młodych umysłach.

Po przekazaniu Izraelowi dziesięciu przykazań, Bóg zaproponował to przypomnienie. „Niechaj słowa te, które Ja ci dziś nakazuję, będą w twoim sercu. Będziesz je wpał w swoich synów i będziesz o nich mówił, przebywając w swoim domu, idąc drogą, kładąc się i wstając” – 5 Mojż. 6:6-7.

Imię Jezusa jest również święte

Imię Jezusa jest często nadużywane, gdy człowiek jest zły lub sfrustrowany. Podobnie, tak jak należy unikać

tej praktyki przy używaniu imienia Boga, tak samo należy jej unikać przy odnoszeniu się do naszego Pana. Nie trzeba dodawać, że Jego rozliczne wyrzeczenia powinny wywoływać w nas głęboką wdzięczność i pragnienie oddania mu czci. Jak imię Boże prowadzi do myśli o uwielbieniu, tak też powinno być, gdy rozważamy Tego, któremu Jahwe powierzył zbawienie świata.

Najwymowniejszym hołdem, jaki każdy może ofiarować, jest studiowanie i przejęcie charakteru i stylu życia naszego Pana. Psalmista napisał: „Drogocenna jest w oczach Pana Śmierć wiernych jego” (Psalm 116:15). To, co czyni ich cennymi dla Boga, to fakt, że naśladowali Jego Syna i szli Jego śladami miłości i samoofiary.

Redakcja